

5. Den någon är, som weta vill, hvem wilsan till
lat har, Så är det gossen, som bar ro, Men salstet till
ill svar. Han älskade sin sista ömt; Men hon har sin
lösten glömt. Hon i en annans famn nu är, Och åter
salstet hon svar.

4. Det bästa utaf allt, jag wet, Com man i werte
ben gör, Det är, att taga Gud till råds I hwad, man
tar sig för. Han wilsat mig, så iabellig, Hur jag i werte
ben skall hålla mig, Att salsta menstors tungor, smä, G!

3. Skildornas färlet, ben de bär, Den är ofabellig;
Den litar jag wi en blånade wind: Swar timme wirt
ben sig. I dag är de här, i morgon bär, Och alla så
hålla de lita far. Sag, som ett trofast hjerta bär, Gell
wilt nu nattad är.

2. Men, att jag har förlorat ben; Mitt hjerta så
rabi är. Förstet hafwer tillfållit spilt Smellan twå wän-
ner, far, Och kommit dem på spott och spe, Och mången
till förtärlig; Men ben far lön, som sådant gör, Så samnt
mig Gud bönhör.

En wisa jag nu sjunga will, Fast sorgen gör mig tung,
Och liden är betydningssam, För ben, som nu är ung. —
Att va sig fram i werten här, Wälsand munda, sorg och
mång besvär, Wäl kan gå an för ben, som har sin sista
trohet gwar.

Den bedragne Gossens Wisa.

551205

Fyra mycket wadra och ganska rörande

Wisor,

upptecknade, omarbetade och utgifne

af

G. A.

Den Första:

Tjensteflickans Wisa.

Jag är en liten Lilla, som nyligen är upptvuren, etc.

Den Andra:

Den bedragne Gossens Wisa.

En wisa jag nu sjunga will, fast sorgen gör mig tung, etc.

Den Tredje:

Sjömannens Wisa.

Ja, hören I gossar, som plöjen Med Neptun på bösjan
den blå, etc.

Den Fjerde:

Schöldarwistens Wisa.

Det lyfter mig att sjunga, fast jag en sänge är, etc.

Andra upplagan.

Örebro,

Swante Galls Boktryckeri, 1852.

2. Och nu är jag kommen ut faran, Och åter tar
hvara igen. Jag aldrig min munda will spara; Till lös all
min ära står an. : : : :

6. Samvakternas graf, ben blif bäddad, Att ut bet
djupa huf; Men jag på en plansta blif räddad: Guds
nåd lat mig ej gå i qwarf. : : : :

5. Wi seglade härdt emot bantar, Att fepet i hys
ten månd gå. De unge sjömannerna wansat I hufwel,
bland bollsorna blå. : : : :

4. Enart winbarene började lusa Och wägarne resa
sig opp, Och hafwet förtärligen brusa; Det snarar i maffers
nåd topp. : : : :

3. Strän Stodholm wi munda utseglar, Den 20-de
Maj ut är; Och god wind ej munda of sela; Förnöjdet
frän fladen man går. : : : :

2. Wi blit och sent fad arbeta på ett engelskt offin-
bleffep. Smanuel munda bet hela, Wät ifrån hamnen bet
glid. : : : :

Ja, hören I gossar, som plöjen Med Neptun på bösjan
den blå! I werten, att sjömannen bröjen, Wät landman till
hwallan så gå. : : : :

Sjömannens Wisa.

6. Denna lilla wisan, den hafwer jag sjelf bistat
Om mig och en yngling, som så fattig är, som jag. Man
har ej annat wal, än menniskors förtal; Det är så swårt
att ta sig fram i denna sorgedal.